

יומא דף מב

אמר ליה רבי ירמיה מדיפתי לרבינא: לא בפרה פליגי, אלא בשעיר המשתלח	רבי יוחנן: פליגי בה רבי שמעון חלפתא ורבנן בפרה	כי אתא רבין פירשה משמיה דרבי יונתן	
	משקל עשרה משקל שקל	עשרה זוז	פרה
משקל עשרה משקל שקל		שני סלעים (8 זוז)	שעיר המשתלח
		משקל שקל (2 זוז)	מצורע

אמירה: אמר רבי יצחק: שתי שחיטות שמעתי, אחת של פרה ואחת של פרו, אחת כשרה בזר ואחת פסולה בזר, ולא ידענא הי מינייהו.

שמואל ורי אמרי	רב ורבי יצחק נפחא	
כשרה	פסולה	שחיטת פרה
פסולה	כשרה	שחיטת הפר (יום הכיפורים)
תגובת שמואל: שאני התם, דכתיב (במדבר יט) והט אותה זעניו - שיהא זר שוחט ואלעזר רואה	דאמר רבי זירא: שחיטת פרה בזר פסולה. ואמר רב עלה: אזעזר וחוקה שנינו בה.	חיזוק לכך שרב הוא שאמר שפסולה בפרה
מלמד שפסולה בזר	שחיטה לאו עבודה ולכן לא מלמד פסולה בזר	אזעזר וחוקה לגבי פר
שיהא זר שוחט ואלעזר רואה	שלא יסיח דעתו ממנה בשחיטה (דתחילת עבודה היא)	והט אותה זעניו
שלא יסיח דעתו ממנה	שלא יסיח דעתו ממנה בשריפה (דהשתא הוא דמתכשרא פרה)	ושריף את הפרה זעניו

קושי על התירוץ לפי רב שאמר שחיטה לאו עבודה היא: מאי הכי, פרה נמי! **תירוץ:** שאני פרה דקדשי בדק הבית היא.

קושי: ולא כל דכן הוא?

תירוץ: אמר רב שישא בריה דרב אידי: מידי דהוה אמראות נגעים, דלאו עבודה היא ובעיא כהונה.

שאלה ותשובה לגבי היסח הדעת: למעוטי מאי? אילימא למעוטי אסיפת אפרה ומילוי מים לקידוש, (במדבר יט) **זממנות זעני נפה** כתיב (ולכן ברור שאי אפשר להסיח דעתו) אלא למעוטי השלכת עץ ארז ואזוב ושני תולעת דלאו גופה דפרה נינהו.

קושי על שיטת שמואל וחיזוק לרב: מתיב רבי יהושע בר אבא לסיועיה לרב:

טורף - לרבות שכמו הזאת מימיה שאין כשרים אלא ביום כך גם:	זאת - יש למעט מדינים אלו:
שחיטתה	אסיפת אפרה
וקבלת דמה	ומלוי מים וקידוש
ושריפתה	
והשלכת עץ ארז ואזוב ושני תולעת	